

PARAULA I VIDA

Valorem el patrimoni de l'Església

La nostra cultura i la nostra història enfoncen profundament les seves arrels en la fe cristiana, en una geografia eclesial feta de bisbats, de monestirs i d'ermites. Els edificis i l'art paleocristià, el temps visigòtic, el preromànic i el meravellós romànic, el gòtic, el renaixement i el barroc, el neoclàssic i el modernisme..., fins arribar a nosaltres. Temples, baptisteris, catedrals i altres edificis, utensilis litúrgics, pintures, escultures, imatges, orfebreria, teixits i ornaments, objectes devocionals... Tot per a donar rostre al Déu que s'encarna en Jesús i que surt a l'encontre de cada generació també a través de la bellesa de l'art.

Els Bisbats de Catalunya hem creat i mantenim «Catalonia Sacra», que és una iniciativa per donar a conèixer el patrimoni arquitectònic i artístic vinculat a l'Església Catòlica, i per ajudar a la seva coneixença i a la seva visita. Aquest patrimoni, que representa una altíssima proporció de la riquesa patrimonial del territori català, és el resultat de 2.000 anys de vinculació entre el cristianisme, la cul-

tura, la identitat i l'espiritualitat del nostre poble. Tot aquest patrimoni i les activitats que es realitzen a les diferents diòcesis es poden trobar al portal www.cataloniasacra.cat. Les propostes del projecte es poden resumir en tres tipus d'activitats: les visites a les Catedrals, les rutes diocesanes que cada Bisbat dibuixa en el seu territori, i les rutes sobre la història de l'Església a Catalunya i Andorra.

Catalonia Sacra ofereix una programació de prop d'una cinquantena d'activitats repartides entre març i novembre. És una programació molt plural amb tot tipus d'activitats, que passa de la conferència davant l'obra mestra, a la ruta per diferents esglésies, fins als «tallers de patrimoni», o la invitació a assistir a festes del calendari litúrgic on el patrimoni cultural té un paper rellevant. Catalonia Sacra reflecteix la varietat històrica, artística, geogràfica i temàtica del patrimoni cultural d'arrel religiosa. Des de l'Ebre fins als Pirineus, del calze al claustre, del romànic auster al racionalisme del segle xx.

El nostre Bisbat d'Urgell organitza diverses activitats a les quals us con-

videm ben especialment. Ara us oferim **3 itineraris**: «El romànic de la Val d'Aran», «El romànic de la Vall de Boí», i l'itinerari que hem anomenat «Sants, homes i misteris: les esglésies de les Valls d'Àneu».

A més, dins de les activitats ofertes per a aquest estiu, Catalonia Sacra ens convida a una visita guiada i exhaustiva a dues joies del nostre Pirineu: l'església de Nostra Senyora de la Purificació de Bossòst (el dia 7 d'agost a les 19 h) i l'església de Sant Vicenç d'Estamariu (el dia 13 d'agost a les 20 h). En acabar la visita podreu gaudir en ambdues esglésies de dos magnífics concerts inclosos dins el Festival de Música Antiga dels Pirineus (FEMAP).

En darrer terme, Catalonia és Sacra. Ho és per aquest immens llegat, evangeli viscut, que ens revela com Déu ha actuat en aquells que el varen edificar i embellir, i que ens ha estat lliurat perquè el donem als qui vindran. I ho és perquè, tal com diu sant Pau «aquest temple del Déu viu som nosaltres» (2Co 6,16).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Concerts solidaris amb Càritas

El Santuari de Mijaran i la Catedral de La Seu d'Urgell acullen els propers 6 i 7 d'agost, respectivament, dos dels 24 concerts del

cicle «Música contra la pobresa infantil» en benefici de Càritas. Els solistes i l'Orquestra UNESCO Barcelona dirigida per Gonçal Comellas seran els intèrprets del quintet per a clarinet i cordes de Mozart, i del quintet per a cordes de Schubert a la Vall d'Aran, i a La Seu d'Urgell un programa d'orquestra amb obres de Händel, Mozart i Tchaikowsky. Aquestes dues actuacions, la recaptació de les quals es lliurarà a Càritas per aturar la pobresa infantil, estan obertes a col·laboracions de fila 0.

La iniciativa ha estat impulsada per la Fundació Música Solidària, la Fundació Antiques Caixes Catalanes i el Grup BBVA.

Més informació a:
www.bisbaturgell.org
www.caritasurgell.cat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

La pau es diu de moltes maneres (III)

Hi ha, en segon lloc, la pau de l'ànima irracional que es resol quan es satisfan les seves apetències.

Mentre tenim set, no estem en pau. Mentre tenim gana, no experimentem la pau. Mentre tenim son i no podem dormir, estem en conflicte. La resposta a l'apetència genera pau, però és sempre un pau provisional, perquè, posteriorment, al cap d'un temps, no massa llarg, torna a experimentar-se la necessitat i, lògicament, el desig de resoldre-la.

Som éssers indigents i apetim allò que no poseïm. Aquest apetit no és propi, només, de l'ésser humà, dipositori d'una ànima racional, sinó de tot ésser viu, mogut per aquest principi de moviment que és la seva ànima.

La tercera forma de pau és la de l'ànima racional que consisteix en l'acord entre el pensament i l'acció. Una persona està en pau amb si mateixa, quan viu amb coherència, quan el pensament i l'acció tenen unitat. Aquesta coherència no és fàcil d'obtenir, però és possible si un és capaç d'exercir una autocrítica constant de la seva vida i de veure com actua i com pensa. La incoherència és motiu de conflicte. Quan una persona fa el que no diu i diu el que no fa; quan en ella no hi ha unitat de criteris, sorgeix el malestar, la culpa, la indignitat. Pot ser, fins i tot, que ningú no se n'adoni, que ningú no capti les dimensions d'incongruència que hi ha en ell, però si ell pensa i es pensa a si mateix, experimentarà sofriment espiritual. Per això, la pau de l'ànima racional és

un treball ardu, perquè exigeix aquesta concòrdia entre la facultat teòrica de la persona i la facultat pràctica.

La quarta forma de pau que es deriva del quadre agustinianà és la pau entre l'home i Déu. Quan una persona viu conforme la Veu interior que el crida, quan respon a la Font d'Amor que l'empeny a estimar des de dins del seu ésser, i no s'hi resisteix, viu en pau. La pau entre l'home i Déu, no s'ha d'entendre com una obediència a Déu moguda per la por, sota l'amenaça d'un infern etern; sinó com una concòrdia entre la voluntat humana i la Voluntat de Déu que obra dins de la criatura humana.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Valoremos el patrimonio de la Iglesia

Nuestra cultura y nuestra historia hunden profundamente sus raíces en la fe cristiana, en una geografía eclesial hecha de diócesis, de monasterios y de ermitas. Los edificios y el arte paleocristiano, el tiempo visigótico, el prerrománico y el maravilloso románico, el gótico, el renacimiento y el barroco, el neoclásico y el modernismo..., hasta llegar a nosotros. Templos, baptisterios, catedrales y otros edificios, utensilios litúrgicos, pinturas, esculturas, imágenes, orfebrería, tejidos y ornamentos, objetos devocionales... Todo para dar rostro al Dios que se encarna en Jesús y que sale al encuentro de cada generación también a través de la belleza del arte.

Las Diócesis de Cataluña hemos creado y mantenemos «**Catalonia Sacra**», que es una iniciativa para dar a conocer el patrimonio arquitectónico y artístico vinculado a la Iglesia Católica, y para ayudar a su conocimiento y a su visita. Este patrimonio, que representa una altísima proporción de la riqueza patrimonial del territorio catalán, es el resultado de 2.000 años de vinculación entre el cristianismo, la cultura, la identidad y la espiritualidad de nuestro pueblo. Todo este patrimonio y las actividades que se realizan en las diferentes diócesis se pueden encontrar en el portal www.cataloniasacra.cat. Las propuestas del proyecto se pueden resumir en tres tipos de actividades: las visitas a las Catedrales, las rutas diocesanas que cada Diócesis dibuja en su territorio, y las rutas sobre la historia de la Iglesia en Cataluña y en Andorra.

Catalonia Sacra ofrece una programación de cerca de una cincuentena de actividades repartidas entre marzo y noviembre. Es una programación muy plural con todo tipo de actividades, que pasa de la conferencia ante la obra maestra, o la ruta por diferentes iglesias, hasta los «talleres de patrimonio», o la invitación a asistir a fiestas del calendario litúrgico donde el patrimonio cultural tiene un papel relevante. *Catalonia Sacra* refleja la variedad histórica, artística, geográfica y temática del patrimonio cultural de raíz religiosa. Desde el Ebro hasta los Pirineos, del cáliz al claustro, del románico austero al racionalismo del siglo xx.

Nuestra Diócesis de Urgell organiza diversas actividades a las que os invitamos muy especialmente. Ahora os ofrecemos **3 itinerarios**: «*El románico del Valle de Arán*», «*El románico del Valle de Boí*», y el itinerario que hemos llamado «*Santos, hombres y misterios: las iglesias de los Valles de Àneu*». Además, dentro de las actividades que se ofrecen para este verano, *Catalonia Sacra* nos invita a una visita guiada y exhaustiva a dos joyas de nuestro Pirineo: la iglesia de Nuestra Señora de la Purificación de Bossòst (el día 7 de agosto a las 19 h) y la iglesia de San Vicente de Estamariu (el día 13 de agosto a las 20 h). Al finalizar la visita se podrá disfrutar en ambas iglesias de dos magníficos conciertos incluidos dentro del Festival de Música Antigua de los Pirineos (FEMAP).

En último término, *Catalonia es Sacra*. Lo es por este inmenso legado, Evangelio vivido, que nos revela cómo Dios ha actuado en aquellos que lo edificaron y embellecieron, y que nos ha sido entregado para que lo demos a los que vendrán. Y lo es porque, como dice san Pablo «*este templo del Dios vivo somos nosotros*» (2Co 6,16).

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Clausura diocesana del Procés d'Urgell, Mn. Josep Moles i 7

En un acte sobri però emocionant el divendres dia 15 de juliol, a l'església del Seminari diocesà d'Urgell a La Seu d'Urgell, va tenir lloc la sessió de clausura de la fase diocesana del procés de beatificació dels Servents de Déu Mn. Josep Moles i Torrents, prevere diocesà d'Urgell, i de 74 companys seus sacerdots, així com del laic Lluís Farré i Trilla.

L'acte fou presidit pel Sr. Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, acompanyat pels membres del tribunal que han instruït la causa: Mn. Jaume Vila, Jutge delegat; Mn. Joan Pujol, Promotor de Justícia; el P. Josep Maria Blanquet i Gas, SF, Postulador diocesà i el Sr. Josep Ràbade, actuant com a Notari. Hi van assistir alguns familiars dels Servents de Déu així com molts dels sacerdots residents al Seminari diocesà.

El Notari va presentar les actes originals així com dos exemplars autèntics del procés sobre la vida, virtuts i fama de santedat d'aquests servents de Déu. El Sr. Arquebisbe, després de preguntar al Jutge delegat i al Promotor de Justícia, si consideraven íntegres i autèntiques, tant les actes originals com les còpies, declarà la integritat i autenticitat de les actes del procés i va declarar que el pro-

cedés instructori s'havia clausurat definitivament. A continuació es van tancar i lacrar les 36 caixes que contenen els més de 27.000 folis amb les proves documentals i testificals reunides pel Tribunal i que ara seran enviades a Roma, a la Congregació per a les Causes dels Sants.

El prevere que encapçala la Causa és Mn. Josep Moles i Torrents que va néixer a La Seu d'Urgell el 25 de juny de 1882. Va cursar els estudis de Batxillerat i després va ser admès al Seminari

diocesà d'Urgell. Després de doctorar-se en teologia a Tarragona fou ordenat sacerdot a La Seu d'Urgell el 22 de setembre de 1906. Va cursar la carrera de Dret a la Universitat de Barcelona. L'any 1913 fou nomenat Canonge Penitencier de la S.E. Catedral d'Urgell i el 1920 fou nomenat Rector del Seminari i Professor de dret canònic. Fou un sacerdot exemplar per la seva rectitud moral. Va cuidar amb dedicació i amor els seus pares i el 1936 decidir no fugir de la ciutat

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Vés i fes tu també igual

ALc 10,25-37. Un mestre de la Llei posa a prova Jesús amb aquesta pregunta: «Mestre, què haig de fer per a posseir la vida eterna?» (v. 25). Jesús li demana que es respongui ell mateix, i ell dóna la resposta perfecta: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces i amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix» (v. 27). Jesús conclou: «Fes això i viuràs» (v. 28).

Aleshores aquell home li fa una altra pregunta: «I qui són els altres?» (v. 29).

I Jesús respon amb una paràbola que presenta un sacerdot, un levita i un samarità.

En el camí de Jerusalem a Jericó el sacerdot i el levita es troben un home moribund que els lladres havien atacat, robat i abandonat. La Llei del Senyor en situacions similars preveia l'obligació de socórrer-lo, però tots dos van passar de llarg sense aturar-se. Tenien pressa.

Aquí la paràbola ens ofereix un primer ensenyament: no és automàtic que qui freqüenta la casa de Déu i coneix la seva misericòrdia sàpiga estimar el proïsme. No és automàtic!

El samarità, no va passar de llarg com els altres dos, sinó que «se'n compadí» (v. 33). Així ho diu l'Evangelí: «Se'n compadí», és a dir el cor, les entranyes, se li van

commoure! El cor del samarità estava en sintonia amb el cor mateix de Déu.

Acabada la paràbola, Jesús respon a la pregunta del mestre de la Llei i li diu: «Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers?» (v. 36). La resposta és finalment inequívoca: «El qui el va tractar amb amor» (v. 37).

Aquesta paràbola és un regal meravellós per a tots nosaltres, i també un compromís! A cadascun de nosaltres Jesús ens repeiteix el que va dir al mestre de la Llei: «Vés, i tu fes igual» (v. 37).

(Dimecres, 27 d'abril de 2016.)

Procés de Beatificació dels sacerdots màrtirs 74 companys preveres, i del laic Lluís Farré

per no abandonar els seus pares. L'agost de 1936 fou detingut per uns milicians anarquistes i empresonat. El 25 d'agost de 1936, juntament amb un altre sacerdot, Mn. Pere Travé i Cirici, fou assassinat a la carretera que va de La Seu d'Urgell a Andorra: lligats d'esquena, ruixats amb gasolina i cremats vius. Es diu que el servent de Déu va pronunciar les següents paraules «Perdona'm Senyor i perdona'ls». Finalment els trets dels milicians van acabar amb l'horrorós sofriment dels dos sacerdots. Uns veïns van enterrar els dos cadàvers al costat mateix de la carretera. Més tard, el juny de 1937, els cossos van ser exhumats i enterrats al cementiri de La Seu d'Urgell.

Es clou així la Causa que el 1995 havia iniciat Mons. Joan Martí Alanis, i a la qual van col·laborar diversos preveres i laics, orientats pel P. Romualdo Rodríguez OSA, a més dels ja esmentats anteriorment: Sr. Francesc Badia, Sr. Daniel Betriu, i Mn. Pere Cañada, amb la Comissió Històrica, amb Mn. Josep M. Mauri, Mn. Ramon Porredón (†), Mn. Benigne Marquès i Mn. Antoni Elvira, i la Comissió Teològica, amb Mn. Manuel Pal, Mn. Ramon Sàrries i Mn. Joan A. Mateo.

La Causa de Mn. Josep Tàpies i sis companys màrtirs, desglossada d'aquesta, ja havia acabat amb anterioritat i van ser declarats màrtirs i beats pel Papa Benet XVI el 2005. La seva festa com a memòria a la Diòcesi, se celebra el 13 d'agost.

A l'inici de l'acte es va cantar el *Veni Creator* i a la Clausura la *Salve Regina*, amb continguda emoció.

Paraules del Sr. Arquebisbe en la Clausura de la Causa dels sacerdots màrtirs

«**A**mb aquest acte auster a la Capella del Seminari diocesà, amb jurament, actes i signatures, **tanquem a la Diòcesi d'Urgell un procés** que vam iniciar en el Nom del Senyor. Han estat anys de rebre testimonis, aplegar documentació, visitar els llocs on eren enterrats, etc. Nosaltres ara no jutgem sobre **Mn. Josep Moles i els seus companys**. Oferim senzillament el nostre parer davant Déu i l'Església, i demanem el discerniment encertat, perquè ho avali l'assistència de l'Esperit Sant. No oblidem avui els nostres estimats **Mn. Josep Tàpies i sis companys** de La Pobla de Segur, ja beatificats el 2005, i la memòria obligatòria dels quals la celebrem el 13 d'agost.

Hem complert un deure. Es tractava de recollir amb cura i extraordinària responsabilitat la vida i els detalls de la mort sagnant d'uns germans sacerdots i un laic ben nostres, coneguts per molts testimonis com a bons sacerdots, bons cristians i bones persones. Foren un total de 111 els preveres sacrificats per la ira de la persecució religiosa dins la Guerra Civil (1936-1939) ara farà 80 anys. I clamem per la llibertat religiosa respectada i promoguda. Actualment vivim temps de nova fragilitat... L'atemptat d'ahir nit a Niça ho testimonia, i avui pregarem per les víctimes de Niça i els ferits i familiars, en solidaritat amb el poble francès. El nostre deure era que res no es perdés, com va encarregar el Senyor, després de la multiplicació dels pans i els peixos. I així va ser per a aquests sacerdots, vides lliurades i multiplicades per la gràcia de Déu.

Aquestes caixes, lacrades davant vostre, les presentem al Sant Pare Francesc. Ens alegra presentar-li un fruit, al nostre parer, madur de la vida eclesial d'Urgell. Són fruit d'aquesta terra fecundada per l'Esperit Sant que fa forts davant la persecució i la mort. Ara esperem confiats el judici de la Mare Església. A més de complir un deure, aquest fet de clausurar avui el pro-

cés diocesà de canonització dels sacerdots diocesans màrtirs d'Urgell, ens recorda amb claredat que la santetat és la nostra vocació. «Perquè siguem sants i irrepreensibles als seus ulls». Tots estem cridats a la santetat, diu el Vaticà II.

Vull subratllar a més la petjada impressionant que deixen sempre en la comunitat els sacerdots valents i sants. Passen els anys i el record reviu amb goig i eficàcia. La seva vida ens emplaça als preveres i a tots a abraçar el testimoniatge de la nostra fe, amb ardor renovat. Ser pastor té una manera honesta de ser-ho: donar-ho tot, fins la vida, i donar-la amb alegria i perdona. Per això aquí li confiem el nostre presbiteri i el nostre Seminari diocesà, les vocacions d'especial consagració i tots els laics i les famílies de la Diòcesi. Especialment el nostre Seminari diocesà, que aquests màrtirs bé coneixen. Aquí foren ordenats molts d'ells.

Tanquem el procés i demanem que l'obri a Roma el Sant Pare. Em queda donar gràcies als membres del tribunal: els Postuladors, el Jutge delegat, el Promotor de Justícia, els Notaris. Amb les Comissions històrica i la dels teòlegs. Moltes gràcies per la vostra feina tan responsable. Han estat viatges, hores, escolta atenta, fidelitat a l'encàrrec que se us va confiar. I a tots els testimonis. I en especial avui recordem l'estimat predecessor nostre Mons. Joan Martí Alanis, que tant va voler incoar aquesta Causa, i la beatificació dels nostres preveres màrtirs.

Finalment, he de felicitar de cor la nostra Església Diocesana. Ha estat bona mare, fecunda, que dóna a llum aquests fills. Us convido a estimar-la de tot cor, i a oferir-li l'alegria de la nostra santetat i vida apostòlica.

Amb aquestes paraules **tanco a la Diòcesi el procés de canonització de Mn. Josep Moles i setanta-cinc companys màrtirs del Crist**. I el tanquem com va començar: En el Nom del Senyor i per a glòria de la Santíssima Trinitat.»

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jr 28,1-17 / Sl 118 / Mt 14,13-21]. Sant Alfons M. de Liguori (Nàpols 1696 - Pagani 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. iv), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, verges i mrs.

2. ■ Dimarts [Jer 30,1-2.12-15.18-22 / Sl 101 / Mt 14,22-36]. Sant Eusebi de Vercel·li (†371), bisbe, d'origen sard; sant Pere Julià Eymard (1811-1868), prev. marianista, de La

Mure, fund. associacions eucarístiques; Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, màrtirs; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dimecres [Jer 31,1-7 / Sl: Jer 31,10-11 / Mt 15,21-28]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixebra de Pau a Filips (s. i); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Cira, vg.

4. □ Dijous [Jer 31,31-34 / Sl 50 / Mt 16,13-23]. Sant Joan Maria Vianney (1786-1849), prev., rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rec-

tors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

5. ■ Divendres [Na 1,15;2,2;3,1-3.6-7 / Sl: Dt 32,35-41 / Mt 16,24-28]. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Remei...; sant Osvald, rei anglès; santa Afra, màrtir. Lleida: beat Salvo Huix i Miralpeix, i companys màrtirs.

6. □ Dissabte [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Lc 9,28b-36]. Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradició al mont Tabor (s. iv); sant

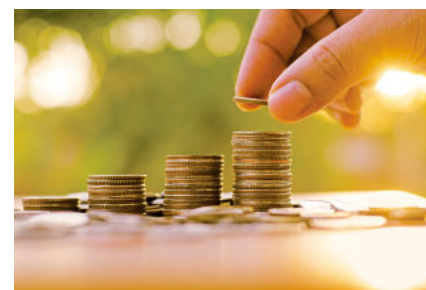
Just i sant Pastor, noiets germans màrtirs d'Alcalà d'Henares; sant Hormisdas, papa (514-523).

7. ■ Diumenge vinent, XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sa 18,6-9 / Sl 32 / He 11,1-2.8-19 (o bé més breu: 11,1-2.8-12) / Lc 12,32-48 (o bé més breu: 12,35-40)]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques, màrtirs; sant Gaietà (*Cayetano*, Vicenza 1480 - Nàpols 1547), prev. fundador dels Teatins (CR, 1524); sant Albert Tràpani o de Sicília, prev. carmelità.

Diuenge XVIII de durant l'any

COMENTARI

Guardeu-vos de tota ambició de riqueses

Vanitat i més vanitat deia Cohelet, el Portaveu-del-poble: l'autor, rebel enfront del sistema, vol desmuntar la falsa seguretat d'una tradició no sempre prou atenta a la vida.

La justícia de Déu és sovint un misteri, sobretot des d'una interpretació rígida de la doctrina de la retribució.

A més de preguntar-se *què en treu l'home de tot l'esforç i neguit amb què treballa sota el sol*, es mira com absurd l'herència en haver de *deixar-ho tot a un altre que no s'hi ha esforçat en res. També això és en va.*

Col 3-4 és exhortació basada en l'experiència històrica de la novetat baptismal. *Ja que heu ressuscitat amb Crist pel baptisme, cerqueu allò que és de dalt.*

La catequesi baptismal reproduceix models ètics comuns.

Fonament d'identitat cristiana és la solidaritat amb Crist, amb dinamisme vital expressat segons esquema d'espai (*de dalt - de la terra*) o de temps (*ara - en altre temps*).

El model perfecte és Crist, veritable «*home nou*» de qui el baptisme *ens revesteix* impregnant-nos del tot fins al punt que *ja no compta ser grec o jueu, esclau o lliure*, perquè de fet *Crist ho és tot i de tots amb identitat visible per l'estil de vida del cristià; és a dir, el seu «vestit».*

L'ensenyament de Jesús als *deixebles* es veu interromput per *un de la gent* que *diu a Jesús: «Mestre, convinceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.»*

Qui m'ha encomanat a mi fer de jutge o mediador entre vosaltres? Jesús ens crida a assumir la responsabilitat concretant la fidelitat a l'Evangeli. Per això de la qüestió particular passa a l'exhortació general: *«Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses.»*

La paràbola del ric desassenyat invita a *ser ric als ulls de Déu*, presentant primer la insensatesa de qui, *amb collites tan abundants que no tenia lloc on guardar-les*, somia un projecte de llarga durada: *Construiré graners més grans tenint reserves per a molts anys i així podré reposar, menjar, beure i divertir-me.*

El projecte mereix judici contundent: *Vas errat!* Per què? Per oblidar que la vida és do de Déu. *El qui es refia de la seva gran riquesa no comprarà el dret de viure sempre i escapar-se se la mort (Sl 49,7.10).*

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre de l'Eclesiastès (Coh 1,2;2,21-23)

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

► Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols dient-los: / «Torneu-vos-en, fills d'Adam». / Mil anys als vostres ulls són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se de dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-5.9-11)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria. Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despulat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircuncís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 12,13-21)

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convinceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.» Jesús li contestà: «Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tinguéssis diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.» I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants que no tenia on guardar-les. Tot rumiant es va dir: ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: «Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, divertit-te.» Però Déu li digué: «Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu.»

► Lectura del libro del Eclesiastés (Qo 1,2;2,21-23)

Vaciedad sin sentido, dice el Predicador; vaciedad sin sentido, todo es vaciedad.

Hay quien trabaja con destreza, con habilidad y acierto, y tiene que legarle su porción al que no la ha trabajado. También esto es vaciedad y gran desgracia. ¿Qué saca el hombre de todo su trabajo y de los afanes con que trabaja bajo el sol? De día, dolores, penas y fatigas; de noche no descansa el corazón. También esto es vaciedad.

► Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán.» / Mil años en tu presencia / son un ayer, que pasó; / una vela nocturna. R.

Los siembras año por año, / como hierba que se renueva: / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enséñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-5.9-11)

Hermanos: ya que habéis resucitado con Cristo, buscad las cosas de arriba, donde Cristo está sentado a la diestra de Dios; pensad en las cosas de arriba, no en las de la tierra. Vosotros habéis muerto, y vuestra vida está escondida con Cristo en Dios. Cuando Cristo se manifieste, él que es vuestra vida, entonces vosotros también apareceréis con él en la gloria. Por tanto, destruid todo lo que hay de terrenal en vuestro cuerpo: la lujuria, la impureza, las pasiones, los apetitos desordenados y la avaricia que es una idolatría; No os engaños unos a otros, pues os habéis despojado del hombre viejo con su manera de actuar para revestiros del hombre nuevo, que se renueva sin cesar a imagen de su creador hasta adquirir el conocimiento perfecto. Ya no hay distinción entre griego y judío, circunciso o incircunciso, extranjero o ignorante, esclavo o libre, sino que Cristo es todo en todos.

► Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 12,13-21)

En aquel tiempo uno de la gente le dijo: «Maestro, di a mi hermano que reparta la herencia conmigo». Él le respondió: «Hombre, ¿quién me ha hecho juez y repartidor entre vosotros?»

Y prosiguió: «Guardaos bien de toda avaricia; que, aunque uno esté en la abundancia, no tiene asegurada la vida con sus riquezas.»

Y les dijo una parábola: «Las fincas de un hombre rico dieron una gran cosecha. Y él pensó: ¿Qué haré, pues no tengo donde almacenar mis cosechas? Y se dijo: Destruiré mis graneros, los ampliaré y meteré en ellos todas mis cosechas y mis bienes. Luego me diré: Tienes muchos bienes almacenados para largos años; descansa, come, bebe y pásalo bien. Pero Dios le dijo: ¡Insensato, esta misma noche morirás!; ¿para quién será lo que has acumulado? Así sucederá al que amontona riquezas para sí y no es rico a los ojos de Dios.»